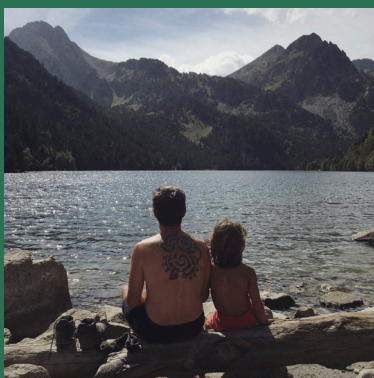

BRUSSELS PHILHARMONIC

GRIEG STRAUSS

astonishingly impressive
and virtuoso mastery

BRUSSELS PHILHARMONIC PRESENTS

A BUCKET LIST PRODUCTION

CONDUCTOR NIKOLAJ SZEPS-ZNAIDER

PIANO SALEEM ASHKAR

GRIEG PIANO CONCERTO IN A MINOR STRAUSS EINE ALPENSINFONIE

WITH THE SUPPORT OF BESIDE TAX SHELTER AND THE BELGIAN TAX SHELTER

Vlaanderen
verbeelding werkt

flagey

V.J. GUNTHER BROUCKE - ONTWERP LIESBET LUTIN - FOTO © LIESBET PEREMANS

JOUW CONCERTDAG

19:30 INLEIDING FOYER 2

Sander de Keere (EN)

20:15 CONCERT STUDIO 4 (+/- 22:15 einde)

EDVARD GRIEG

PIANOCONCERTO IN A, OP. 16 (1868)

I. Allegro molto moderato

II. Adagio

III. Allegro moderato molto e marcato

solist: **Saleem Abboud Ashkar**

- pauze -

RICHARD STRAUSS

Eine Alpensinfonie, op. 64 (1911-1915)

Nacht

Sonnenaufgang

Der Anstieg

Eintritt in den Wald

Wanderung neben dem Bache

Am Wasserfall

Erscheinung

Auf blumige Wiesen

Auf der Alm

Durch Dickicht und Gestrüpp auf Irrwegen

Auf dem Gletscher

Gefahrvolle Augenblicke

Auf dem Gipfel

Vision

Nebel steigen auf

Die Sonne verdüstert sich allmählich

Elegie

Stille vor dem Sturm

Gewitter und Sturm, Abstieg

Sonnenuntergang

Ausklang

Nacht

TOELICHTING

Edvard Grieg (1843-1907) als synoniem voor Noorwegen en de Noorse volksmuziek, en Richard Strauss (1864-1949) als ambassadeur voor de Beierse alpen: beide componisten delen naast hun muzikaal talent ook een immense liefde voor hun thuisland.

Grieg zijn Pianoconcerto in a is intussen bijna een synoniem geworden van Noorwegen, en groeide uit tot tot een geliefd standaardwerk voor pianisten. Ook Richard Strauss verbeeldde de natuurpracht in zijn laatste grote orkestwerk. In *Eine Alpensinfonie* vormt de indrukwekkende bergketen het decor voor een bijna filmisch muziekwerk: rijke klankcombinaties evoceren een wandeling op een bergflank in 22 momentopnames, van de glinsterende dauw bij het ochtendgloren over een krachtige storm tot het vallen van de nacht. Goed voor drie kwartier fascinerende muziek.

WEIDSE VERGEZICHTEN

In 1862 keerde Grieg terug naar zijn geboortestad Bergen, om zich het jaar daarop in Kopenhagen te vestigen. Daar ontmoette hij de Deense componist, dirigent en violist Niels Gade, die hem op zijn beurt in contact bracht met de componist van het Noorse volkslied: Richard Nordraak. Deze ontmoetingen vormden een belangrijk keerpunt in de carrière van Grieg. Via Nordraak verdiepte hij zich in de Noorse volksmuziek en groeide zijn verlangen om typische Noorse muziek te creëren. Composities die bij het beluisteren de weidse landschappen en typische levensstijl van zijn geboortegrond op zouden roepen. Of zoals hij zelf omschreef: “Kunstenaars als Bach en Beethoven bouwden kerken en tempels op etherische hoogten. [...]”

Ik wil huizen bouwen voor mensen waarin ze gelukkig en tevreden kunnen zijn.”

De eerste versie van zijn Pianoconcerto in a, op. 16 droeg Grieg dan ook op aan Nordraak. Het was het eerste werk waarmee hij enige bekendheid verwierf, en waarmee hij ook meteen zijn persoonlijke muziktaal vestigde. In het concerto smelten het traditionele vormprincipe van het romantische pianoconcerto samen met invloeden uit de Noorse volksmuziek. Het concerto zet in met tromgeroffel en het intussen zo bekende dalende thema in de piano. Doorheen de drie delen wisselen lyrische, virtuoze en soms dramatische passages elkaar af, allemaal gekleurd door een Noorse feel. Het enthousiasme van het publiek bij de première in 1869 was groot, maar toch bleef Grieg lange tijd ontevreden over het werk: hij vond het te Duits klinken, en bracht tot enkele weken voor zijn dood in 1906 nog wijzigingen toe aan de partituur.

VERLICHTING AAN DE TOP

In 1900 schreef Richard Strauss (1864-1949) zijn ouders dat hij nieuwe inspiratie had gevonden voor een symfonisch gedicht dat zou beginnen “met een zonsopgang in Zwitserland. Verder heb ik enkel een idee (een liefdestragedie van een artiest) en enkele thema’s.” Jarenlang bleef het werk op de plank liggen, tot de componist in 1911 weer naar de partituur werd gezogen. “Ik wil mijn alpensymfonie ‘De Antichrist’ noemen”, vertrouwde hij zijn dagboek toe, “want erin vervat zijn: morele zuivering door de eigen kracht, bevrijding door werk, verering van eeuwige en glorieuze natuur.” De componist had de term ‘Antichrist’ geadopteerd van het gelijknamige boek van Friedrich Nietzsche. Strauss had het gelezen in 1895, vlak na de publicatie, en kon zich helemaal vinden in Nietzsches theorie over, en zijn kritiek op het Christendom. Naast

een controversiële aanval op het Christendom, lag ook een positieve boodschap verrat in de idee dat verlichting bereikt kan worden door een fysiek opgaan in, of het aangaan van reële uitdagingen in de fysieke wereld.

Strauss werkte de *Eine Alpensinfonie* uiteindelijk af in 1915. De partituur van het meesterwerk met 23 tussentitels voorziet 123 instrumenten (waaronder een orgel, een windmachine en koebellen), die elk een aanzienlijke virtuositeit aan de dag moeten leggen. “Nu heb ik tenminste het orkestreren onder de knie”, zou Strauss opgemerkt hebben tijdens de repetities voor de eerste uitvoering door de Dresden Hofkapelle. De instrumentale kleuren en texturen die door het grote ensemble worden geproduceerd, zijn inderdaad minutieus uitgetekend en in de partituur omschreven door de componist. Bij de première in 1915 waren gemengde reacties te horen. “Filmmuziek”, werd er zelfs minachtend gemompeld. De reputatie van Richard Strauss had jarenlang te lijden onder zijn vermeende banden met het Naziregime én onder een rigide visie op de muziekgeschiedenis: decennia lang sneeuwde zijn oeuvre onder in het verdomhoekje van de conservatieve neo-romantische klankschilders. Maar de generatie componisten geboren na 1935 had gelukkig wel oog voor Strauss’ oeuvre. Zijn tonale stijl werd niet langer als een minder progressief dwaalspoor gezien, maar als een speelse, onvoorspelbare en soms zelfs sardonische manipulatie en verderzetting die met respect en aandacht werd bejegend. Zelfs de Duitse avantgardecomponist Helmut Lachenmann pleitte voor een nieuwe lezing van Strauss. Wanneer het werk intelligent en met perceptieve inspanning wordt beluisterd, aldus Lachenmann, ontdekt men dat het een psychologisch en riskant avontuur is, een geluidswildernis

waarin de tonaliteit dienst doet als vangrail. Eine Alpensinfonie is volgens hem niet enkel een levendige natuurbeschrijving met wat theatraal gedonder – wel een tragisch, leerrijk en verlichtend werk.

Toelichting door Aurélie Walschaert (Grieg) en Judith Van Eeckhout (Strauss)

NIKOLAJ SZEPS-ZNAIDER, dirigent

Nikolaj Szeps-Znaider is sinds 2020 muziekdirecteur van Orchestre National de Lyon. Verder koestert hij een nauwe band met London Symphony Orchestra en is hij regelmatig als gastdirigent te zien bij internationaal toonaangevende orkesten zoals Chicago Symphony, Cleveland Orchestra en Montreal Symphony Orchestra. Dit seizoen verwacht hij zijn debuut bij London Philharmonic Orchestra.

Szeps-Znaiders carrière ging van start als violist. Naast een reeks onderscheidingen in wedstrijden zoals de Jaroslav Kocian-wedstrijd en de International Carl Nielsen Violin Competition, eindigde hij tenslotte in 1997 als eerste laureaat van de Koningin Elisabeth-wedstrijd. In het seizoen 2022/23 voorziet hij als solist optredens met onder meer NDR Elbphilharmonie Orchester en het Gewandhausorchester Leipzig.

SALEEM ABBOUD ASHKAR, piano

www.saleemashkar.com

De start van Saleem Abboud Ashkars carrière laat zich kenmerken met zijn debuut in Carnegie Hall op slechts 22-jarige leeftijd. Recente en toekomstige hoogtepunten zijn

samenwerkingen met onder andere Orchestre Philharmonique du Luxembourg, Orchestre National de Lyon en Atlanta Symphony Orchestra, en eerder deelde hij het podium met orkesten zoals Wiener Philharmoniker, London Symphony Orchestra en het Koninklijk Concertgebouworkest.

Ashkar koestert een aantal nauwe relaties met vooraanstaande dirigenten waaronder Daniel Barenboim, Riccardo Chailly, Kazushi Ono en met Nikolaj Szeps-Znaider.

BRUSSELS PHILHARMONIC

www.brusselsphilharmonic.be

“De wereld heeft symfonische muziek nodig. En symfonische muziek heeft de wereld nodig.”

Dat is de overtuiging van Brussels Philharmonic. Als symfonisch orkest, opgericht in 1935 onder de vleugels van de Belgische openbare omroep, zit het in ons DNA om de symfonische wereld maximaal te ontsluiten. Door te vernieuwen met respect voor het waardevol verleden houden we symfonische muziek van gisteren, vandaag én morgen relevant en inspirerend - voor onszelf en de hele samenleving. Dat doen we vanuit de historische Studio 4 van Flagey in Brussel, samen met muziekdirecteur Kazushi Ono: hij deelt onze open en avontuurlijke geest en het rotsvast geloof in de noodzakelijke kruisbestuiving tussen kunst, het leven en de maatschappij.

Brussels Philharmonic is een instelling van de Vlaamse Gemeenschap.

MUSICI

DIRIGENT

Nikolaj Szeps-Znaider

CONCERTMEESTER

Otto Derolez

VIOOL 1

Bart Lemmens ⁽²⁾, **Camille Aubrée**, **Olivia Bergeot**, **Annelies Broeckhoven**, **Dante Cáceres**, **Cristina Constantinescu**, **Veerle Houbraken**, **Christophe Pochet**, **Justine Rigutto**, **Kristina Rimkeviciute**, **Anton Skakun**, **Alissa Vaitsner**, **Gillis Veldeman**

VIOOL 2

Mari Hagiwara ⁽¹⁾, **Samuel Nemtanu** ⁽¹⁾, **Alexis Delporte**, **Francisco Dourthé Orrego**, **Alinne Janeczek**, **Eléonore Malaboeuf**, **Sayoko Mundy**, **Naoko Ogura**, **Eline Pauwels**, **Julien Poli**, **Stefanie Van Backlé**

ALTVIOOL

Mihai Cocea ⁽¹⁾, **Griet François** ⁽²⁾, **Philippe Allard**, **José-Miguel Almeida Freitas**, **Marina Barskaya**, **Hélène Koerver**, **Agnieszka Kosakowska**, **Barbara Peynsaert**, **Patricia Van Reusel**

CELLO

Karel Steylaerts ⁽¹⁾, **Aude Dubois**, **Barbara Gerrarts**, **Julius Himmler**, **Sophie Jomard**, **Bénédicte Legrand**, **Emmanuel Tondus**, **Elke Wynants**

CONTRABAS

Jan Buysschaert ⁽¹⁾, **Elias Bartholomeus**, **Luizia Correia Rendeiro Vieira**, **Thomas Fiorini**, **Daniele Giampaolo**, **Simon Luce**

FLUIT

Jill Jeschek ⁽¹⁾, Nil Tena Poyu ⁽²⁾, Elise Tossens,
Eva Vennekens

HOBO

Maarten Wijnen ⁽¹⁾, Lode Cartrysse ⁽²⁾,
Antoine Metivier ⁽²⁾, Emily Ross

KLARINET

Anne Boeykens ⁽¹⁾, Maura Marinucci ⁽¹⁾,
Danny Corstjens ⁽²⁾, Midori Mori ⁽²⁾

FAGOT

Marceau Lefèvre ⁽¹⁾, Karsten Przybyl ⁽¹⁾,
Jonas Coomans ⁽²⁾, Alexander Kuksa

HOORN

Hans van der Zanden ⁽¹⁾, Robin van Gemert ^(1*),
Mieke Ailliet ⁽²⁾, Suheyl Barkin Sonmezer ⁽²⁾,
David Barreda Tena ⁽²⁾, Marlies Callebert ⁽³⁾,
Jason Enuset ⁽³⁾, David Escolá Quiles ⁽³⁾,
Marta Sofia Freixo Moreira ⁽³⁾, Kristina
Mascher-Turner ⁽²⁾, Lies Molenaar ⁽²⁾,
Urmin Nes Majstorovic ⁽³⁾, Ivo Pereira ⁽³⁾, Clau-
dia Rigoni, Lynn Tijssen ⁽³⁾, Luc van den Hove,
Jonathan van der Beek ⁽³⁾

TROMPET

Ward Hoornaert ⁽¹⁾, Rik Ghesquière,
Serge Rigauumont, Luc Sirjacques

TROMBONE

David Rey ⁽¹⁾, Søren Brasssaert ⁽³⁾, Reinaldo
Andrés Donoso Pizarro ⁽²⁾, William Foster ⁽²⁾,
Tim Van Medegael ⁽²⁾

TUBA

Ries Schellekens ⁽²⁾, Jean Xhonneux ⁽²⁾

PAUKEN

Gert François ⁽¹⁾, Gert D'haese ⁽²⁾

PERCUSSIE

**Titus Franken ⁽²⁾, Gerrit Nulens, Stijn Schoofs,
Gideon Van Canneyt**

HARP

Eline Groslot ⁽²⁾, Emma Wauters ⁽²⁾

CELESTA

Anastasia Goldberg ⁽²⁾

ORGEL

Dieter Van Handenhoven ⁽²⁾

⁽¹⁾ aanvoerder

^(1*) doublure

⁽²⁾ solist

⁽³⁾ banda